

[Kr. Johansen.]

for er vi ogsaa villige til at gaa med til en Forhøjelse, men ikke saa stor en Forhøjelse, som der her stilles Krav om.

Naar man taler om Produktionsprisen, vil det maaske være rimeligt at regne med, at hvert Landbrug saa at sige har sin Produktionspris. Den er saa forskellig, at det er vanskeligt at regne med noget virkelig holdbart i dette Forhold. Den Ko, der giver 100 kg Smør aarlig, betaler sig ikke saa godt som den, der giver 200 kg. Den Landmand, der passer sine Dyr godt, har større Udbytte af dem end den, der passer dem skødesløst, og saaledes kan man fortsætte med andre Ting inden for Landbrugsdriften, og derfor er Udbyttet saa forskelligt fra Landbrug til Landbrug, at det er meget vanskeligt at manøvrere med en samlet Produktionspris. Jeg tror ikke paa de Produktionspriser, man her regner med. Dersom de er rigtige, maatte de, som jeg sagde før, i højere Grad have givet sig Udtryk gennem Ejendomspriserne og ogsaa gennem de Indtægter, der regnes med i Beskatningen, og saa ved vi jo endda, at det kan hændes, at man ikke absolut faar alting med, naar man opgiver sine Indkomster til Skattevæsenet.

Som jeg sagde før, erkender vi, at der maa en Forhøjelse til, og jeg tror, at dersom det Spørgsmaal kom til Afstemning Landet over, vilde der blive et ret stort Flertal for, at den Pris, der opnaas paa det udenlandske Marked efter de nugældende Aftaler, vilde være passende, og samtidig dermed vilde Landbruget opnaa, at man ikke kunde sige, der gives Tilskud til det. Vi er villige til at strække os endnu et Stykke videre og gaa med til en Smørpris paa 4 Kr. 60 Øre, hvilket efter min Mening skulde være lige saa god en Pris, som de 4 Kr. var i Fjor.

Jeg skal ikke komme stærkt ind paa en Omtale af de Forslag og Tilbud, som mit Parti har stillet i det andet høje Ting, som foruden de Priser, der er tilbudt for Smør og Flæsk, ogsaa indeholder et Forslag om at give det mindre Landbrug en Fortrinsstilling med Hensyn til Fordeling af Foderkager og af Korn, saa at der blev givet et Tilskud til Indkøb af indtil 1 000 kg Foderkager pr. Landbrug, hvorved disse kunde erhverves til en rimelig Pris. Endvidere havde vi foreslaaet, at de mindre Landbrug fik en Fortrinsret, hvad angaar Forsyning med det indførte Korn, hvorefter de skulde have de første 75 000 t til en Pris, der svarer til Kornlovens Priser. Det har man slet ikke villet høre noget om,

det har de tre øvrige Partier, som er repræsenteret her i Salen, været enige om at afvise med den Begrundelse, at der skal ikke træffes Særorordninger til Fordel for Husmandsbruget eller en særlig Landbrugsgruppe. Jeg vil gerne spørge: hvorfor egentlig ikke? Det er jo saaledes, at det mindre Landbrug gennem Aarene har haft en lavere Forretningsprocent end de større Brug. Vi har gennemlevet en Aarrække, hvor der har været Muligheder for Landbruget til at tage gode Fortjenester hjem, men det har ikke været de mindre Landbrug, der har haft særlig store Muligheder og store Fortjenester, og det er en naturlig Følge af, at Produktionen er blevet saa stærkt begrænset.

Saa vidt jeg har erfaret, har man under Behandlingen af denne Sag i det andet høje Ting meget stærkt fremhævet, at det navnlig er for Husmændenes Skyld, vi skal gennemføre den foreslaaede Ordning. Naar Forholdet er det, at Husmændenes Fortjeneste har været mindre, og naar det er saadan, at alle interesserer sig saa stærkt for Husmændene og gennemfører Ordningen for at gavne navnlig dem, synes jeg, det vilde være meget rimeligt, om man gik ind paa den Betragtning, at det vil være naturligt at gennemføre Foranstaltninger, der hæver Husmandsbruget op paa Siden af det større Landbrug. Derfor synes jeg ikke, dette er saa urimeligt, og jeg synes heller ikke, det kan afvises som uantageligt. Men man har altsaa ikke villet gaa med til det, og saa er der jo ikke noget at gøre ved den Ting.

Jeg har haft den Opfattelse, at man nok har ønsket Socialdemokraterne med i Overenskomsten. Man har ønsket Socialdemokraternes Medvirken ved Lovforslagenes Gennemførelse, men paa den Betingelse, at vi skulde godkende — skal vi sige Venstres Afregningspriser, Venstres Producentpris og Det konservative Folkepartis Forbrugerpris. Det er jo nemlig det, der gennemføres. Det er det, der bliver Resultatet, og det er det, man har tilbudt os at være medvirkende til, medens man samtidig fuldstændig har afvist enhver Forhandling om de Ønsker, de Krav og de Henstillinger, der kom fra socialdemokratisk Side.

Hvad Forbrugerprisen angaar, forekommer det mig, at Tidspunktet er det alleruheldigste for Gennemførelsen af en Forhøjelse som den, det her drejer sig om. Nu har man for kort Tid siden gennemført Lønoverenskomster for Arbejderne, en Lønningslov for Tjenestemænd og en Æn-